

De quorūdam libris legēdis

Et desideria occidunt pigrum/desideria i
tellige non ea sola que palam improba sūt
et scelerata. sed que specie boni se velant et
palliant. vt sunt desideria edificationis et
correctionis alioꝝ. sciendi quoq; plurima
ad expulsionem tenebrarum intellectus. s; e
uenit pfecto deterior obscuritas ex curio
sitate quā qui sequitur ponitur in numero
ralium quales loquitur ap̄lus verbosus cu
riosas semper discentes et nunq̄ ad scienti
am veritatis venientes sunt cribro in aqm̄
merso simillime. sunt vas plenum rimarū
qđ hac illac effluit/nec sapientiam contine
bit/maxime dum nō obfuant illud vulga
ti auctoris. **Tabulis sup̄ma notato. Bñ va
le frater carissime** **Scriptum hoc mane
mercurij Lugduni breuiori p̄orsus spa
cio tempoz qđ icio sit ad vos et redicio vti
nam fructuosiori/scio qđ mihi min⁹ ē mole
stuz. Tu quoq; fac simile/si tempus postu
lat aut res. rē.**

Johannes cancellarius p̄sienſis

Admonitio quedam breuis et neceſſa
ria. quō caute legendi sunt quorūdam li
bri ppter errores occultos/venerabilis ma
gistri **Johan. de Berton.**

De Probemium

Quia vnum est necessarium opti
mum et eternū sufficere debet q̄
renti bonas margaritas vt ran
dem inueniat vnā/ r vendit oī
bus compet eam. **Dec me cōsideratio per
mouit sepius facere oīdem in mari r i aq̄s
multis sacre scripture nominatim hodie p̄
ma octobris anni. D. cccc. xxv. dū p̄scrū
tatus scripta. Dubertini /relegēdo qđ su
per illud canticū Simeonis. Nūc dimittes
seruū tuū dñe/notauerit/apparuī mibi sic
et alias aspectu p̄functorio/grande nimis
et p̄fundū qđdam super meditatione Jesu
xp̄i r pacis sue misterio. Et dū maḡ r ma
gis introitus asperi/singulaq; notauī ma
nifestarūt se vulpes puule/qđ demoliuntur
vineas maxime dū vinea floruit. Fuit
tpe Dubertini illius hereses aliq̄ radice ac
cipiētes ab abbate Joachim/et cōsequen
ter pullulātes in spuria vitulamina diuer
soꝝ errorꝝ/etiam p̄chdolor vsq; ad tpa no
stra. Unus error et p̄ncipalis fuit de susci
tatione r publicatiōe euangelij eterni. **Fin
gens qđ sicut pater habuerat suam legē tpe****

**Moysi et legis scripture/Filius vero tēpe le
gis gratie r euāgelice. Ita spūs sanctus le
gem inspirar r cōsummatam sub paup̄tas
legis euāgelice. sicut exp̄sse h̄otare videtur
dictus. Dubertinus expositione dicti cā
tici. Nūc dimittis rē. Fuit alter error de
lege vel spū libertat̄ sub q̄ begardi r begar
de nefanda r abominabilia p̄petrarūt faci
nora. **Ponit error iste qđ aia p̄fecta reducta
eta in deū/p̄dit suū velle. ita qđ nihil bz vel
le vel nolle/nisi velle diuinū/ quale habuit
ab eterno i esse ideale diuinū. Quo adiecto
dicūt se cōsequēter posse agere quicqđ car
nalis affectio deposcit sine peccato vel cri
mine cū non habeant velle et nolle. Diuer
sificatur aut̄ modus iste qm̄ sufficit aliqui
bus vt sub deo solo suā totaliter vel t̄r ab
negent volūtatem. In q̄ abnegatione dicūt
summā cōsistere p̄fectiōez. Sunt aliq̄ ru
diores idiote et simplices qđ seducti p̄ astu
tos faciūt hāc subnegatiōem p̄prie volūta
tis p̄ modū p̄fessionis r obedientie in ma
nib; suis. Qua facta p̄mittunt astuti tales
et p̄uersi qđ amplius peccare nequnt/sub qđ
p̄ceptu p̄petrant innumerabiles nec referē
das abominationes. Fuit alter error qđ
hō p̄fectus nullā curam debet habere dere
bus humanis quōcunq; vadant/ imo nec
de seip̄o si damnet vel saluet sed in omnib;
et singulis diuinam expectare volūtate d;/
et in illa cōplacere siue saluet siue damnet.
Quia etiā qđcđ velit volūtas dei/ fiet. Ha
bet error iste ramos plurimos pullulantes
ex dictis ap̄li. **Augustini et filij male intel
ligētes sup̄ p̄destinatione dei r sue p̄viden
tie infallibili r firmitate. de q̄bus nō ē hic
scribendū p̄ singula. Suffecerit igitur
ad p̄sens cōmonuisse lectorē p̄dicti. Du
bertini sicut et alioꝝ extranea tradentium
sub specie subtilitatis vel excellentis dogm̄
qđ omnia regulet r examinet iuxta veritatē
euāgelicam. et doctores cōiter app̄batos. a
lioquin nouerit se piculis maximis errorꝝ
et heresum p̄rimū fore. Deniq; nuper
sup̄ hac re compositum est opusculū de ex
aminatione doctrinarum. et aliud sup̄ do
ctrina Raymūdi lulli. Et qui de singul̄ er
roribus cum originibus suis particulares
vellet facere tractatus nusq; finis. **Scripta
sunt insuper dudum aliqua sup̄ libro qđ
dicitur Climacus de triginta gradib; p̄fe
ctionis cuius radix est error stoicoꝝ. ponē
tium virtutes esse insensibilitates. s. ad nihil********

passionabiliter affici/pra illud apli tam generaliter expertu Sentio alia legem in mebris meis etc. unde etiam reperiunt in doctoribus theologie qui subtile et profundi nominati sunt quedam positiones minus sobrie ut quod deus vult et facit nos peccare. Quod in ordine ad deum omnia necessario veniunt et ita necessario peccamus. Quod divina voluntas propter vult res esse quae sunt intellectus indicat eas fore. Quod in eodem instanti temporis licet non nature duo contradictoria simul possunt stare. Quod multa sunt eterna propter deum. Quod quicquid intellectus cognoscit uniuersaliter vel abstractiue vel precipue habet correspondentiā talē in re sicut in deo dum per se indit intellectus sapientiam a bonitate. et ita de reliquis quorum plura damnata articuli parisienses ordinauerunt.

Finit

Tractatus de distinctione verarum visionum a falsis magistri Johannis de gersonno Cancellarij parisi.

In **S**per unā ex lectionibus meis/super non estu carniū apud ipsos carthusiensis recensui eis deus transmissi. Nunc alia quandā silr recensens/tibi germane frater mitto. Dec lectio generali quodam tropo aperit quēadmodū nūmīma vez diuine reuelatōis/a falsato denario dyabolice illusionis secerni potest. ne fallat nos angelus sathane per transfigurationē suā in angelū lucis: sed propter spiritus si ex deo sunt. et quod bonus est obediētes aplo teneamus. Dec doctrina et si cuiuslibet christiano utilis est/viris tamen religioni et contemplationi dedicatis/qualē te per celestis elegit/saluberrima imo necessaria iudicat. Si vale frater cordis mei/in eo quod te iugiter custodiat et in quo bene valere presertim et fratres tuos celestinos vehemēter exopto. cōmendās me orōibus eorum. atque ea quae tibi depono volēs esse ipsis cōmunia/vtinam et utilia fiat. Dec autē lectio sic habet.

Aut Johannes baptifans in deserto. In hac pericula cōmēdatio Johis precursoris ex tribus

ostendit/ex fama per nomen expressa. ibi. Fuit iohannes. glosa. gratia dei. A gratia incipit. non nominari solent nisi famosi. Secundo ex sua operatione virtuosa quae dicitur baptifans. Tercio ex loci congruentia. in deserto. Circa nomen videre est ipsum reuelatum fuisse celitus secundum historiam Luc. i. scriptam. Et non est hec mediocri laus habere nomen quod per angelum. et talē angelus quilibet est gabriel/os domini/ noiauit. Concludit namque mirabilis vite perfectio futura/ex pronuntia seu profaga miraculose nois assignatōe. alioquin frustra fieret in nomine miraculi operatio/si non in re ipsa aliqd magnificū super naturā excellū designaret. Sed insurgit statim curiosus inuestigator. et quare pacto scilicet hac pronuntiatōe nois istius fuisse angelicū propter quod illusionē dyabolicā. Et enim angelus sathane. secundum apostolum transfiguratus non nūquam in angelū lucis. Ista est dubitatio quae in nouissima lectōe est tacta et dilata ad tempus alterum quae petit artē discernēdi reuelationes angelicas ab illusionibus demoniacis.

Quocirca dicam in primis sic vera religionis assignatio per sophisticas et fallaces hereticorum argumētatōes impugnat: sic per mendaces angelos/miraculorum verorum/sanctarumque reuelationū autoritas/factis quibusdam sophisticis et magorum prestigijs quibus infringi. Sed dicit Petrus apud clemētem in itinerario suo. Cur ita quatenus per abducant homines a spiritualis veritatis cognoscētia per miraculorum aut reuelationū media tradita est quoniam ad falsitatem filia videtur introduci. Dicam per terea/quoniam non est humani regula generalis vel ars dabilis/ad discernēdū semper et infallibiliter quae vera sunt et quae falsa aut illusorie reuelationes. Tūc enim non haberet solū fides nostris prophetis et consequenter de tota religione/sed esset euidenter certitudo. Nam quod sciret euidenter aliqd esse a deo vel ei per angelo reuelatū/sciret profecto aliter quod per solā fides illud esset vez. Quēadmodū si quis haberet scientiā clarā de dissolutōe fallaciae et argumētationū contra veritatē fidei peccatiue eandēque impugnantium: haberet utique noticiā non tamen certā ex fide/sed ex demonstratōe de fidei articulis euidenter. Costat igitur non esse querēdū a catholico/ut sibi fiat elucidatio perspicua et euidenter de pronuntiatōe huius nois Johes facta zacharie/quiliter probabiliter sciet esse reuelatio angelica. De hoc ei fides est et non sciētia. Et sic non omnimodū est fides secundum apostolum/sed est donū dei/sic non oēs verā a

bb